

La picada

Col·lecció: "Parlem de Tècnica"

Autor: Gérard Le Roy
Professor d'Esport al Creps de Mâcon (França)
Director Tècnic Nacional de Catalunya de 1987 a 1992
Traducció: Joan Arnau
Escola Catalana d'Entrenadors
Federació Catalana de Tennis de Taula

LA PICADA

Molts jugadors ignoren els principis bàsics de com colpejar la pilota i tenen un comportament divertit quan fallen i la pilota no toca la taula contraria: miren la seva pala per veure si la pilota estava mullada, o bé agafen una actitud de sorpresa com si fallessin per primera vegada! Com que nosaltres els coneixem prou bé, sabem que la propera vegada, que no tardarà pas gaire a arribar, es tornarà a produir la mateixa escena.

De fet, molts jugadors busquen colpejar fort en contra de colpejar just.

Els dos principis essencials són els següents:

1.- Apuntar i dirigir al punt de la taula que es vol arribar.

Es tracta menys d'apuntar amb l'ull que amb la mà: la que dirigeix la pilota cap a la bona direcció.

Està clar, que per poder dirigir correctament la pilota, cal que se li doni l'acceleració correcte:

2.- Accelerar en el moment de l'impacte pala – pilota.

Per això, cal que en un primer temps, la pala s'acosti a la pilota a poc a poc, i que quan estigui suficientment a prop d'ella, es produeixi l'acceleració per aconseguir el màxim de velocitat durant l'impacte. Això tindrà com a conseqüència el fet de comunicar-li a la pilota la velocitat inicial més gran que la pala li pot transmetre.

Però també, això permetrà perllongar el contacte pala – pilota (s'intentarà sentir que durant l'acceleració la pilota "s'enganxa" a la pala, i es buscarà imaginar-se que la pilota, en contra de ser simplement "colpejada", també és "propulsada").

Aquesta sensació de propulsió dona una seguretat real en la picada: es pot realment dirigir la pilota al punt d'impacte sobre la taula.

Les mesures de velocitat de la pala abans de l'impacte pala/pilota i després de l'impacte, en els millors jugadors europeus, es varen realitzar a Rússia en els anys 60. La velocitat mesurada és la de la pala des del moment en que la pala entre en contacte amb la pilota, fins el moment que la pilota deixa la pala. La distància recorreguda pels dos elements entre aquests dos moments pot ésser de 10 mm.

La picada

Col·lecció: "Parlem de Tècnica"

Autor: Gérard Le Roy
Professor d'Esport al Creps de Mâcon (França)
Director Tècnic Nacional de Catalunya de 1987 a 1992
Traducció: Joan Arnau
Escola Catalana d'Entrenadors
Federació Catalana de Tennis de Taula

Mesura de les velocitats **abans/després** en els millors jugadors d'atac:

- Gomozkov (campió de l'URSS en aquella època): 29 cm/s abans / 752 cm/s després.
- Alser (Campió d'Europa 1962 i 1970): 20 cm/s abans / 2304 cm/s després
- Johansson (Campió d'Europa 1964 i 1966): 18 cm/s abans / 2560 cm/s després.

(Font: Tischtennis aktuell Nov 1969)

Kjell Johansson era considerat en aquesta època el millor jugador d'atac de tots els temps.

Gérard Le Roy
desembre 2005